

تللیل ابعاد جزایی قایاق انهمان

مؤلف:

بیهمن کوچکی رحیم آبادی

ویراستار:

محسن علی پناه

انتشارات قانون یار

۱۴۰۲

عنوان و نام پدیدآور	کوچکی رحیم آبادی، بهمن، ۱۳۶۹
عنوان قراردادی	ایران. قوانین و احکام Iran. Laws, etc
مشخصات نشر	تهران: انتشارات قانون یار، ۱۴۰۲
مشخصات ظاهري	۱۶۶ صفحه
شابک	۹۷۸-۶۲۲-۲۲۹-۶۸۲-۷
فهرست نویسی	فیپا
یادداشت	کتابنامه: ص[۱۵۹]-۱۶۴
موضوع	قایاق انسان -- قوانین و مقررات -- ایران and legislation -- Iran
Human trafficking-- Law	وضع حقوقی و قوانین -- ایران Teenagers -- Legal status, laws, etc -- Iran
	کودکان -- وضع Children -- Legal status, laws, etc. Iran -- حقوقی و قوانین
شناسه افزوده	علی پناه، محسن، ۱۳۵۶ -، ویراستار
ردی بندی کنگره	۴۳۷۸KMH
ردی بندی دیوبی	۵۵۰۲۵/۳۴۵
کتابشناسی ملی	۹۴۷۳۱۹۹
رکورد کتابشناسی	فیپا

کتابخانه مرکز اسناد

تحلیل ابعاد جزایی قایاق انسان

تألیف: بهمن کوچکی رحیم آبادی

ویراستار: محسن علی پناه

ناشر: قانون یار

چاپخانه و صحافی: قانون یار

نوبت چاپ: اول ۱۴۰۲

شماره کتاب: ۱۰۰ جلد

قیمت: ۱۹۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۲۹-۶۸۲-۷

(تمامی حقوق مادی این کتاب محفوظ بوده و متعلق به انتشارات قانون یار می باشد)

مرکز پخش: تهران، میدان انقلاب، خ منیری جاوید، موسسه قانون یار تلفن: ۰۵۲۶ و ۰۹۱۹۶۷۴۸۶۴۵

ثبت سفارش تلفنی محصولات (ارسال رایگان به سراسر کشور) ۰۹۱۹۶۷۴۸۶۴۵ و ۲۵

عنوان

فهرست مطالب

شماره صفحه

۱۱	پیشگفتار
فصل اول: کلیات و مفاهیم اولیه در راستای پیشینه و شناسایی جرم قاچاق انسان با مدافه در تحلیل ماهیت، اصول و ویژگی‌های خاص این جرم	۴۰
۱۲	بخش اول: بررسی و شناخت جرم قاچاق در حقوق ایران
۱۳	بخش دوم: بررسی و شناخت اجمالی پیشینه تاریخی قاچاق انسان
۱۸	بخش سوم: واکاوی جزایی قاچاق انسان در سایر مناطق جهان
۲۱	بخش چهارم: نگاهی اجمالی به جرم قاچاق انسانی به عنوان یک جرم سازمان یافته
۲۲	بخش پنجم: مهاجرت غیرقانونی بین‌المللی عامل کلیدی قاچاق انسان
۲۴	بخش ششم: فحشا یا روسپی‌گری دلیل مهم قاچاق انسان
۲۶	بند اول: تبیین فحشاء ناشی از قاچاق انسان
۳۰	بند دوم: توریسم جنسی
۳۲	بخش هفتم: نگاهی به پروتکل «پیشگیری، منع و مجازات قاچاق انسان بویژه زنان و کودکان»
۳۷	بخش هشتم: تحلیل و واکاوی جزایی و حقوقی انواع قاچاق
۳۷	بند اول: قاچاق کالا
۳۸	بند دوم: قاچاق خدمات
۳۹	بند سوم: قاچاق اشخاص
۴۲	بخش نهم: نگاهی به اصول و ویژگی‌های منحصر به فرد قاچاق انسان
۴۳	بند اول: سازمان یافته بودن
فصل دوم: بررسی عناصر و ارکان متشکله جرم قاچاق انسان با مدافه در تجزیه و تحلیل جزایی موضوع	۵۰
۴۹	بخش اول: بررسی و شناخت عنصر قانونی جرم قاچاق انسان
۵۰	بخش دوم: تحلیل و واکاوی جزایی عنصر مادی جرم قاچاق انسان با مدافه و شناسایی جرم ناقص و تمام
۵۱	بند اول: جرم قام

۵۹	بند دوم: جرم ناقص
۶۳	بند سوم: جرم محال
۶۴	بند چهارم: جرم عقیم
۶۵	بخش سوم: عنصر روانی جرم قاچاق انسان
۶۹	فصل سوم: طرق مختلف ارتکابی جرم قاچاق انسان با مذاقه در تحلیل و شناسایی ارکان متتشکله
۶۹	جرم قاچاق زنان به عنوان بارزترین جرم قاچاق انسان
۶۹	بخش اول: جرایم ارتکابی که به عنوان جرم قاچاق انسان شناخته می‌شوند
۶۹	بند اول: عنصر قانونی
۷۰	بند دوم: عنصر مادی
۷۲	بند سوم: عنصر روانی
۷۳	بخش دوم: نگاهی به طرق مختلف ارتکاب جرم قاچاق انسان
۷۳	بند اول: قاچاق انسان به مباشرت
۷۳	بند دوم: قاچاق انسان به معاونت
۷۴	بند سوم: قاچاق انسان به تهییر
۷۵	بخش سوم: بررسی و شناخت قاچاق زنان در راستای نیل به مقاصد بهره کشی جنسی
۷۸	بخش چهارم: تحلیل کیفری و جزایی ارکان متتشکله قاچاق زنان در عرصه بین‌الملل
۷۸	بند اول: رکن قانونی
۷۹	بند دوم: رکن مادی
۸۶	بخش پنجم: نگاهی به موقعیت بزه دیده در راستای قاچاق زنان
۸۶	بند اول: وضعیت عمومی قربانیان
۸۸	بند دوم: نحوه قاچاق زنان
۹۵	فصل چهارم: بررسی و تحلیل جزایی پیشگیری‌های بین‌المللی در راستای جرم قاچاق انسان
۹۵	بخش اول: نگاهی به آثار و پیامدهای جرم قاچاق انسان
۹۵	بند اول: آثار شخصی
۹۸	بند دوم: آثار مخرب خانوادگی
۹۹	بند سوم: آثار مخرب اجتماعی منفی
۱۰۰	بند چهارم: آثار اقتصادی و سیاسی

فهرست مطالب ۹/

بخش دوم: شناسایی و تحلیل تدابیر بین‌المللی خاص کشورها در راستای پدیده قاچاق انسان ۱۰۵
بند اول: حمایت از هویت خصوصی قربانیان ۱۰۵
بند دوم: تأمین سلامتی جانی بزه دیدگان ۱۰۹
بند سوم: جیران سلامت ۱۱۳
بند چهارم: حمایت برای بازگشت بزه دیده ۱۱۹
بخش سوم: نگاهی به سیاست‌های جنابی بین‌المللی در رابطه با قاچاق انسان ۱۲۳
بند اول: اقدامات آگاهی بخش نسبت به خطرات قاچاق انسان ۱۲۳
بخش چهارم: تحلیل جرایی جرم قاچاق انسان در اسناد بین‌المللی ۱۲۸
بند اول: کنوانسیون‌های برگزار شده در راستای جرم قاچاق انسان ۱۲۸
بند دوم: کنفرانس‌های برگزار شده در راستای جرم قاچاق انسان ۱۳۹
بند سوم: عهدنامه‌های برگزار شده در راستای جرم قاچاق انسان ۱۴۷
ضمیمه (قانون مبارزه با قاچاق انسان مصوب ۱۳۸۳/۰۴/۲۸) مرجع تصویب: مصوبات مجلس شورا) ۱۵۵
منابع و مأخذ ۱۵۹

پیشگفتار

قاجاق انسان به تجارت انسان گفته می‌شود، بیشتر با هدف بردگی جنسی، بیگاری و سواستفاده تجاری جنسی برای قاجاقچیان یا افراد دیگر. قاجاق انسان جرمی است که شخصی از شخص دیگری برای به دست آوردن پول به نفع خود سوء استفاده می‌کند. قاجاقچیان انسان از موقعیت آسیب پذیر قربانی خود برای کنترل آنها سوء استفاده می‌کنند. اغلب از خشونت فیزیکی یا روانی استفاده می‌کنند و آزادی قربانی را محدود می‌کنند. اما آنها همچنین میتوانند قربانیان خود را در شرایط وابستگی اقتصادی (برای مسکن، غذا، اسناد) و/یا به سادگی سوء استفاده از موقعیت آسیب پذیر مسدود کنند. قاجاقچیان میتوانند در یک شبکه جنایی فعالیت کنند اما میتوانند به تنها یعنی نیز عمل کنند. این شکل تبعین از برده‌داری می‌تواند شامل همسری در قالب ازدواج اجباری، استخراج اعضاء یا بافت بدن از جمله برای رحم اجاره‌ای و حذف تخمک، انتقال، دریافت و استخدام انسان‌ها برای وادار کردن به تزریق یا مجبور کردن به کارهای سخت و طاقت‌فرسا در کارخانجات، رستوران‌ها، مزارع و دامداری‌ها و پروژه‌های ساختمندانی باشد. جرم قاجاق انسان در حقوق بین‌الملل من نوع است و در قوانین داخلی تعدادی از کشورها که تعداد آنها نیز در حال افزایش است، جرم انگاری شده است. اگرچه چندین سند بین‌المللی و منطقه‌ای، به ویژه برخی از کنوانسیون‌های حقوق بشری، مربوط به مبارزه با قاجاق انسان هستند، اما معاہدة بین‌المللی اصلی در این زمینه کنوانسیون مبارزه با جرائم سازمان یافته فرامی و پرونده‌کل تکمیلی آن، یعنی پرونده‌کل پیشگیری، سرکوب و مجازات قاجاق انسان، به ویژه زنان و کودکان سال ۲۰۰۰ می‌باشد. قاجاق انسان پس از قاجاق جنگ‌افزار و مواد مخدر،

سومین تجارت غیرقانونی در دنیا به شمار می‌رود. از انواع رایج آن قاچاق کودکان می‌باشد. قاچاق انسان ممکن است در داخل یک کشور یا برعکس به صورت برون‌مرزی انجام شود. قاچاق انسان به دلیل تجاوز به حقوق قربانی به واسطه زور و به دلیل سواستفاده، جنایت علیه شخص می‌باشد و البته به مفهوم تبادل انسان است و الزاماً با جابجایی فرد همراه نیست. اغلب اوقات قاچاق انسان (Human Trafficking) با قاچاقی بردن افراد (Human Smuggling) اشتباه گرفته می‌شود و با وجود این که ممکن است این جرایم دارای نقاط مشترکی باشند، اما نیازمند واکنش‌های قانونی و سیاسی مجرایی هستند. این دو قاچاق را می‌توان به چهار طریق از هم تشخیص داد. اول این که قاچاقی بردن افراد همیشه حالتی فرامی‌دارد؛ یعنی فعالیتی است برون مرزی، در حالی که قاچاق انسان لزوماً باید برون مرزی باشد. دوم این که افرادی که قاچاقی می‌روند معمولاً خودشان از کاری که انجام می‌دهند، رضایت دارند، اما کسانی که تحت سلطه قاچاقچیان انسان قرار می‌گیرند، هیچ گاه از این امر خرسند نیستند. سوم این که افرادی که قاچاقی می‌روند، می‌توانند پس از رسیدن به کشور مقصد، هر کاری دوست دارند انجام دهند. اما در مقایسه، افرادی که تحت سلطه قاچاقچیان انسان قرار دارند، آزادی‌شان محدود است و مجبور هستند به انجام کارها و خدمات مختلفی تن دهند. در نهایت، کسانی که افرادی را قاچاقی می‌برند، در مقابل کاری که انجام می‌دهند، پول می‌گیرند و مثلاً وقتی فردی را از مرز خارج می‌کنند، از او پول دریافت می‌کنند. در صورتی که، سود و فایده قاچاقچیان انسان به واسطه بهره‌برداری از کار یا خدمات انسان‌هایی است که به بند کشیده‌اند و از آن‌ها استفاده می‌کنند.